

1 LØSNINGER OG MINDSTE KVADRATERS LØSNINGER AF LINEÆRE LIGNINGSSYSTEMER

1.1 DISPOSITION

- Definition af Lineære ligningssystemer
- RREF/Rækkeækvivalens (Korollar 2.5)
- Lemma 4.3
- Proposition 10.33, m. bevis
- Lemma 10.35, m. bevis
- Proposition 10.36, m. bevis

1.2 UDSPECIFICERING

Definition. Lineære Ligningssystemer

Når vi siger vi har et lineært ligningssystem af m ligninger med n ubekendte x_1, \dots, x_n menes følgende ordnede samling

$$\begin{array}{ccccccccc} l_1 : & a_{11}x_1 & + & a_{12}x_2 & + & \cdots & + & a_{1n}x_n & = & b_1 \\ l_2 : & a_{21}x_1 & + & a_{22}x_2 & + & \cdots & + & a_{2n}x_n & = & b_2 \\ & \vdots & & \vdots & & & & \vdots & & \vdots \\ l_m : & a_{m1}x_1 & + & a_{m2}x_2 & + & \cdots & + & a_{mn}x_n & = & b_m \end{array}$$

Vi skynder os at definere **koefficientmatricen**

$$A = \begin{pmatrix} a_{11} & a_{12} & \cdots & a_{1n} \\ a_{21} & a_{22} & \cdots & a_{2n} \\ \cdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ a_{m1} & a_{m2} & \cdots & a_{mn} \end{pmatrix} \in Mat_{m,n}(\mathbb{F})$$

samt

$$b = \begin{pmatrix} b_1 \\ b_2 \\ \vdots \\ b_n \end{pmatrix} \in \mathbb{F}^m$$

det ovenstående lineære ligningssystem kan nu skrives om til

$$A \cdot \mathbf{x} = \mathbf{b}$$

Definition. Elementære Rækkeoperationer (ERO)

En ERO er en af følgende

- (I) For $i \neq j$, ombyt den i 'te og den j 'te række i A
- (II) Multipliser alle elementer i den i 'te række i A med den samme skalar $\alpha \in \mathbb{F} \setminus \{0\}$
- (III) Multipliser alle elementer i den i 'te række i A med den samme skalar $\alpha \in \mathbb{F}$ og adder resultatet til de tilsvarende elementer i den j 'te række ($i \neq j$)

Definition. 2.2 (Række-echelonform (REF))

En matrix $A \in \text{Mat}_{m,n}(\mathbb{F})$ siges at være på række-echelonform (REF) såfremt der findes en voksende følge af naturlige tal

$$1 \leq d_1 < d_2 < \dots < d_r \leq n$$

hvor

- $a_{ij} = 0$ for $i \leq r$ og $j < d_i$
- $a_{id_i} \neq 0$ for $i \leq r$
- $a_{ij} = 0$ for $i > r$

Definition. 2.3 (Reduceret række-echelonform (RREF))

Som ved REF har vi en matrix $A \in \text{Mat}_{m,n}(\mathbb{F})$ som siges at være på RREF hvis vi har en følge af voksende naturlige tal

$$1 \leq d_1 < d_2 < \dots < d_r \leq n$$

hvor

- $a_{ij} = 0$ for $i \leq r$ og $j < d_i$
- $a_{id_i} = 1$ for $i \leq r$
- $a_{jd_i} = 0$ for $i \leq r$ og $j \neq i$
- $a_{ij} = 0$ for $i > r$

En vigtig følge af de ovenstående definitioner er følgende definition

Definition. 2.4 (Rækkeækvivalente matricer) To matricer $A, B \in \text{Mat}_{m,n}(\mathbb{F})$ siges at være rækkeækvivalente, hvis man kan opnå B fra A vha. en successive følge af elementære rækkeoperationer. I givet fald skriver vi $A \sim B$.

Hvoraf det følger at

Korollar. 2.5

Enhver matrix $A \in \text{Mat}_{m,n}(\mathbb{F})$ er rækkeækvivalent til en matrix H på RREF

Ud fra alt dette kan vi nu snakke om løsninger til lineære ligningssystemer igen

Lemma. 4.3

$A \in \text{Mat}_n(\mathbb{F})$ og lad H betegne en matrix på RREF der er rækkeækvivalent til A . Så har vi følgende ækvivalenser

- (1) For ethvert $b \in \mathbb{F}^n$ der har det lineære ligningssystem $A \cdot x = b$ præcis én løsning
- (2) Det homogene lineære ligningssystem $A \cdot x = 0$ har alene løsningen 0
- (3) Antallet af frie ubekendte for det homogene fuldstændigt reducerede ligningssystem $H \cdot x = 0$ 0
- (4) $H = I_n$

En vigtig pointe for lineære ligningssystemer er at hvis vi for et ligningssystem $A \cdot \mathbf{x} = \mathbf{b}$ ikke kan finde en entydig løsning i $R(A)$ taler vi om at \mathbf{z} er en mindste kvadraters løsning (MKL) til det lineære ligningssystem ovenfor såfremt vi har at $A \cdot \mathbf{z} \in R(A)$ er tættest på \mathbf{b} . Vi forstår tættest som at $\|\mathbf{b} - A \cdot \mathbf{z}\|$ skal være minimal.

Proposition. 10.33

Det lineære ligningssystem $A \cdot \mathbf{x} = \mathbf{b}$ har (mindst) en MKL. MKL bestemmes som løsningsmængden til det lineære ligningssystem

$$A \cdot \mathbf{x} = \mathbf{p}$$

hvor $\mathbf{p} \in \mathbb{R}^m$ betegner den ortogonale projektion af \mathbf{b} på søjlerummet $R(A)$ og lighedstegn når $A \cdot \mathbf{z} = \mathbf{p}$.

Bevis: $\mathbf{p} \in R(A)$ pr. definition. $\mathbf{z} \in \mathbb{R}^n \Rightarrow A \cdot \mathbf{z} \in R(A)$

$$\Rightarrow \|\mathbf{b} - A \cdot \mathbf{z}\| \geq \|\mathbf{b} - \mathbf{p}\| \quad (\text{Prop. 10.32})$$

□

Lemma. 10.35

$R(A)^\perp \in$ indre produktrum \mathbb{R}^m er identisk med $N(A)^T$

Bevis: $R(A) = \{v \in \mathbb{R}^n \mid A \cdot \mathbf{v}\}$

$z \in R(A)^\perp$ er ækvivalent med

$$\langle \mathbf{z}, A \cdot \mathbf{v} \rangle = 0, \forall \mathbf{v} \in \mathbb{R}^n \quad (10.29)$$

$$\langle \mathbf{z}, A \cdot \mathbf{v} \rangle = (A \cdot \mathbf{v})^T \cdot \mathbf{z} = \mathbf{v}^T \cdot (A^T \cdot \mathbf{z}) = \langle A^T \cdot \mathbf{z}, \mathbf{v} \rangle \quad (10.30)$$

(10.29) er da ækvivalent med

$$\langle A^T \cdot \mathbf{z}, \mathbf{v} \rangle, \forall \mathbf{v} \in \mathbb{R}^n$$

(10.30) er da ækvivalent med at $A^T \cdot \mathbf{z} \in (\mathbb{R}^n)^\perp$, dvs. $A^T \cdot \mathbf{z} = 0 \Rightarrow \mathbf{z} \in N(A^T)$

□

Proposition. 10.36 *MKL'er til $A \cdot \mathbf{x} = \mathbf{b}$ bestemmes som løsningerne til*

$$(A^T A) \cdot \mathbf{x} = A^T \cdot \mathbf{b}$$

Bevis: Lad \mathbf{p} betegne den ortogonale projektion af \mathbf{b} på $R(A)$. Pr. def. af \mathbf{p} dermed det entydige element i $R(A)$ der opfylder

$$\mathbf{b} - \mathbf{p} \in R(A)^\perp = N(A^T) \quad (10.31)$$

hvor det sidste lighedstegn netop følger af **Lemma 10.35**. For $\mathbf{z} \in \mathbb{R}^n$ vil $A \cdot \mathbf{z} \in R(A)$, og $A \cdot \mathbf{z} = \mathbf{p}$ præcist når

$$A^T(\mathbf{b} - A \cdot \mathbf{z}) = \mathbf{0} \quad (10.32)$$

Men at \mathbf{z} opfylder (10.32), er oplagt ækvivalent til at \mathbf{z} er en løsning til (10.31)

□

2 VEKTORRUM OG UNDERRUM

2.1 DISPOSITION

- Def. 5.1
- Proposition 5.2, m. bevis
- Korollar 5.3, m. bevis
- Def. 5.7
- Def. 5.9 (Linear kombination)
- Def. 5.11
- Lemma 5.12, m. bevis

2.2 UDSPECIFICERING

DEF. 5.1 \mathbb{F} -vektorrum består af en mængde V , samt to afbildninger af addition(+) og skalarmultiplikation (*), der opfylder:

	$\forall u, v, w \in V$ og $\alpha, \beta \in \mathbb{F}$	
Kommutative lov:	$u + v = v + u$	(1)
Associative lov:	$(u + v) + w = u + (v + w)$	(2)
Neutral element:	$\exists \mathbf{0} \in V, u + \mathbf{0} = u$ og $1 * v = v$	(3)
Inverse element:	$\exists -u \in V, u - u = \mathbf{0}$	(4)
Distributiv lov:	$\alpha * (u + v) = (\alpha * u) + (\alpha * v)$	(5)
Distributiv lov:	$(\alpha * \beta) * v = (\alpha * v) + (\beta * v)$	(6)
Associative lov:	$\alpha * (\beta * v) = (\alpha\beta) * v$	(7)
Neutral element:	$1 * v = v$	(8)

PROPOSITION 5.2 Lad V betegne et vektorrum, $\forall v \in V$ glæder:

Hvis 0 betegner nulelementet i \mathbb{F} så:	$0 * u = 0,$	(1)
$\forall \alpha \in \mathbb{F}$ så:	$\alpha * 0 = 0$	(2)
	$(-1) * u = -u$	(3)

Bevis for Prop 5.2(1.

Lad $v = 0 * u$. grundet distributiv lov så: $v = (0 + 0)u = 0 * u + 0 * u = v + v$

Dermed

$$\begin{aligned}
 \mathbf{0} &= v + (-v) = (v + v) + (-v) && \text{via, valg af } v \\
 &= v + (v + (-v)) && \text{associative lov} \\
 &= v + \mathbf{0} && \text{inverse element} \\
 &= v && \text{neutrale element}
 \end{aligned}$$

Der ud over har vi

KOROLLAR 5.3 Elementerne $\mathbf{0}$ og $-v$ i def. 5.1 er entydige bestemte.
Bevis for $\mathbf{0}$ er entydig bestemt:

Antag at $\mathbf{0}_1, \mathbf{0}_2 \in V$ opfylder krav for at være neutrale elementer:

$$\mathbf{0}_1 = 0 * \mathbf{0}_1 = \mathbf{0}_2$$

DEF 5.7 Et underrum af et \mathbb{F} -vektorrum V er $S \subseteq V$, der indeholder $\mathbf{0}$ og som er stabil overfor addition og skalarmultiplikation. Dette betyder at:

$$\mathbf{0} \in S \quad (1)$$

$$\forall u, v \in S \text{ så } u + v \in S \quad (2)$$

$$\forall v \in S \wedge \forall \alpha \in \mathbb{F} \text{ så } \alpha * v \in S \quad (3)$$

et eksempel på et underrum er $N(A) = \{x | Ax = 0\}$, dette vises ved:

$$\text{For } \alpha, \beta \in \mathbb{F}, \text{ og } x \in N(A) \iff Ax = 0 \wedge y \in N(A) \iff Ay = 0$$

$$A(\alpha * x + \beta * y) = A(\alpha * x) + A(\beta * y) = \alpha * Ax + \beta * Ay = \alpha * 0 + \beta * 0 = 0 \in N(A)$$

DEF 5.9 Et element v i vektorrummet V kaldes en **linearkombination** af v_1, v_2, \dots, v_n hvis der eksistere skalarer $\alpha_1, \alpha_2, \dots, \alpha_n \in \mathbb{F}$, så

$$v = \alpha_1 * v_1 + \alpha_2 * v_2 + \dots + \alpha_n * v_n = \sum_{i=1}^n \alpha_i * v_i \in V$$

Mængden af alle sådanne kombinationer kaldes for spannet

DEF. 5.11 mængden af alle linearkombination af v_1, v_2, \dots, v_n kaldes for spannet af elementerne v_1, v_2, \dots, v_n :

$$Span(v_1, v_2, \dots, v_n)$$

Det minimale antal v_i der skal til for at udspænde V udgøre dimensionen

LEMMA 5.12 Mængden $Span(v_1, v_2, \dots, v_n)$ idgør et underrum i V indeholdende alle elementerne $v_i, i = 1, 2, \dots, n$. Ethvert underrum af V indeholdende $v_i, i = 1, 2, \dots, n$ vil indeholde $Span(v_1, v_2, \dots, v_n)$ som delmængde.

Bevis: Jf. **Proposition 5.2(1)**, så er

$$0 \cdot v_1 + 0 \cdot v_2 + \dots + 0 \cdot v_n$$

neutralelementet $\mathbf{0} \in V$. Specielt $\mathbf{0} \in Span(v_1, v_2, \dots, v_n)$. Desuden gælder

$$\sum_{i=1}^n \alpha_i v_i + \sum_{i=1}^n \beta_i v_i = \sum_{i=1}^n (\alpha_i + \beta_i) v_i \in \text{Span}(v_1, v_2, \dots, v_n)$$

og

$$\alpha \cdot \sum_{i=1}^n \alpha_i v_i = \sum_{i=1}^n (\alpha \alpha_i) v_i \in \text{Span}(v_1, v_2, \dots, v_n)$$

jf. regnereglerne i **Def. 5.1**. Der konkluderes hermed jf. **Def. 5.7**, at $\text{Span}(v_1, v_2, \dots, v_n)$ er et underrum i V . At $v_i \in \text{Span}(v_1, v_2, \dots, v_n)$, $i = 1, 2, \dots, n$ følger af

$$v_i = 0 \cdot v_1 + \dots + 0 \cdot v_{i-1} + 1 \cdot v_i + 0 \cdot v_{i+1} + \dots + 0 \cdot v_n$$

Vi lader nu S betegne et underrum af V , som indeholder alle v_i , $i = 1, 2, \dots, n$. S indeholder ethvert element på formen $\alpha_i v_i$ for $\alpha_i \in \mathbb{F}$, og specielt indeholder S da alle endelige summer af elementer af denne form. Alle linearkombinationer af v_i 'erne er dermed indeholdt i S , og $\text{Span}(v_1, v_2, \dots, v_n) \subseteq S$. □

EKSTRA NOTE

DEF 5.14 Lad V betegne et \mathbb{F} -vektorrum. Vi definere da:

- Hvis $V = \{0\}$, så siger vi at V har dimension 0.
- Hvis V er forskellige fra $\{0\}$ og kan udspændes af n elementer, men ikke færre end n elementer, så siger vi, at dimensionen af v er lig n .
- Hvis v ikke kan udspændes af en endelig mængde, så siges V at have uendelig dimension.

3 BASIS FOR VEKTORRUM

3.1 DISPOSITION

- Def. 7.1
- Proposition 7.4
- Lemma 7.6, m. bevis
- Sætninger 7.9, m. bevis

3.2 UDSPECIFICERING

DEF 7.1 For en samling $\mathcal{V} = (\mathbf{v}_1, \mathbf{v}_2, \dots, \mathbf{v}_n)$ af elementer i et \mathbb{F} -vektorrum V defineres:

1. Samlingen af elementer \mathcal{V} siges at **udspænde** V , hvis den lineære afbildning $L_{\mathcal{V}}$ er surjektiv; dvs. hvis ethvert element i V er lig en linearkombination af $\mathbf{v}_1, \mathbf{v}_2, \dots, \mathbf{v}_n$
2. Samlingen af elementer \mathcal{V} kaldes **lineært uafhængig**, hvis den lineære afbildning $L_{\mathcal{V}}$ er injektiv; dvs. hvis ethvert element i V maksimalt kan skrives på én måde som en linearkombination af $\mathbf{v}_1, \mathbf{v}_2, \dots, \mathbf{v}_n$. I modsat fald kaldes samlingen af elementer i \mathcal{V} for **lineært afhængig**.
3. Samlingen af elementer \mathcal{V} kaldes en **basis**, hvis den lineære afbildning $L_{\mathcal{V}}$ er invertibel; dvs. hvis ethvert element i V på netop én måde kan skrives som en linearkombination af $\mathbf{v}_1, \mathbf{v}_2, \dots, \mathbf{v}_n$

Vi ligger mærke til den egenskab at

PROPOSITION 7.4 Lad $\mathcal{V} = (\mathbf{v}_1, \mathbf{v}_2, \dots, \mathbf{v}_n)$ betegne en basis for et vektorrum V . Så er

$$\dim(V) = n$$

Hvis $\mathcal{W} = (\mathbf{w}_1, \mathbf{w}_2, \dots, \mathbf{w}_n)$ betegner yderligere en basis for V , så er $n = m$.

Nu hvor vi har defineret en basis for et vektorrum, vil vi bevise

LEMMA 7.6 Lad $\mathcal{W} = (\mathbf{w}_1, \mathbf{w}_2, \dots, \mathbf{w}_m)$ betegne en samling af elementer der udspænder et vektorrum $V \neq \{\mathbf{0}\}$. Så kan \mathcal{W} udtyndes til en basis for V ; dvs. der eksisterer et heltal $k > 0$ og en følge af tal

$$1 \leq i_1 < i_2 < \dots < i_k \leq m,$$

så $\mathcal{V} = (\mathbf{w}_{i_1}, \mathbf{w}_{i_2}, \dots, \mathbf{w}_{i_k})$ er en basis for V .

Bevis: Udsagnet vises via induktion i m . I tilfældet hvor $m = 1$, så er lineært afhængig hvis $\mathbf{v}_1 = \mathbf{0}$, gundet at så vil $1 * \mathbf{v}_1 = \mathbf{0}$ være en ikke-triviel lineær relation, og $\mathcal{V} = (\mathbf{v}_1)$ er derfor lineært afhængig. Specielt vil $V = \text{Span}(\mathcal{W}) = \{\mathbf{0}\}$, hvilket er en modstrid. Derfor er \mathcal{W} lineært uafhængig og dermed en basis. Dette viser udsagnet i tilfældet $m = 1$.

Antag at $m > 1$, og at udsagnet er vist i tilfældet, hvor \mathcal{W} består af $m - 1$ elementer. Hvis \mathcal{W} er lineært uafhængig, så er \mathcal{W} selv en basis, og udsagnet er vist. Antag derfor at \mathcal{W} er lineært afhængig. Så findes der, grundet lemma 7.5(1) et i , så $V = \text{Span}(\mathcal{W}')$ hvor

$$\mathcal{W}' = (\mathbf{v}_1, \dots, \mathbf{v}_{i-1}, \mathbf{v}_{i+1}, \dots, \mathbf{v}_m).$$

Vektorrummet V er dermed udspændt af \mathcal{W}' , dvs. af $m-1$ elementer. Anvendes IH opnås det, at \mathcal{W}' , kan udtyndes til en basis. Men en udtynding af \mathcal{W}' er også en udtynding af \mathcal{W} . \square

Men vi kan ikke blot udtynde os til en basis, vi kan også udvide os til en basis

SÆTNING 7.9 Lad V betegne et vektorrum af endelig dimension $n > 0$, og lad $\mathcal{W} = (\mathbf{v}_1, \mathbf{v}_2, \dots, \mathbf{v}_m)$ betegne en samling af m elementer i V .

1. Hvis \mathcal{W} udspænder V , så er $n \leq m$ og \mathcal{W} kan **udtyndes** til en basis for V ; dvs. at der eksisterer en følge af helt

$$1 \leq i_1 < i_2 < \dots < i_n \leq m,$$

så $\mathcal{V} = (\mathbf{v}_{i_1}, \mathbf{v}_{i_2}, \dots, \mathbf{v}_{i_n})$ er en basis for V .

- Vi lægge mærke til at dette blot er en omformulering af lemma 7.6 som vi har bevist. Den eneste forskel er at proposition 7.4 bruges at vise at $\dim(v) = n$ hvilket blot er det antal elementer der er i basen.
2. Hvis \mathcal{W} er lineært uafhængig, så er $m \leq n$ og \mathcal{W} kan **udvides** til en basis for V ; dvs der eksisterer elementer

$$\mathbf{v}_{m+1}, \mathbf{v}_{m+2}, \dots, \mathbf{v}_n \in V$$

så $\mathcal{V} = (\mathbf{v}_1, \mathbf{v}_2, \dots, \mathbf{v}_n)$ er en base for V .

Bevis: At $m \leq n$ følger af lemma 7.8, som vi ikke vil bevise. Vi observer at hvis $\text{Span}(\mathcal{W}) = V$, så er \mathcal{W} en basis for V . Modsat, hvis $\text{Span}(\mathcal{W}) \neq V$, så eksisterer der et $\mathbf{v}_{m+1} \in V$, som ikke er indeholdt i $\text{Span}(\mathcal{W})$. Ifølge Lemma 7.5(2) er $\mathcal{W}' = (\mathbf{v}_1, \mathbf{v}_2, \dots, \mathbf{v}_{m+1})$ da lineært uafhængig, og derfor vil $m + 1 \leq n$ i dette tilfælde.

Ved induktion i tallet $n - m \geq 0$ kan vi vise at \mathcal{W} kan udvides til en basis for V . Hvis $n - m = 0$, så er \mathcal{W} allerede en basis for V , og udsagnet er vist. Vi betragter tilfældet for $n - m > 0$, og antager det er vist for alle tal mindre end det. Hvis $\text{Span}(\mathcal{W}) = V$, så er \mathcal{W} en basis for V , og vi er færdige. Hvis ikke, kan vi tilføje et passende \mathbf{v}_{m+1} til \mathcal{W} og opnå en lineært uafhængig samling af $m + 1$ elementer $\mathcal{W}' = (\mathbf{v}_1, \mathbf{v}_2, \dots, \mathbf{v}_{m+1})$. Pr induktion, så kan \mathcal{W}' nu udvides til en basis for V , og en sådan udvidelse er samtidig en udvidelse af \mathcal{W} . \square

4 MATRIXREPRÆSENTATIONER

4.1 DISPOSITION

- Def. 8.2 (KV)
- Def. 8.5 (KTM)
- Prop. 8.6
- Def. 8.9 (MR)
- Prop. 8.11
- Lemma 8.21, m. bevis
- Lemma 8.22, m. bevis for (1)

4.2 UDSPECIFICERING

INDLEDNING For et generelt \mathbb{F} vektorrum giver det mening at snakke om koordinatsystemet i form af en basis \mathcal{V} for netop et \mathbb{F} -vektorrum, hvilket giver anledning til en bijektiv afbildning

$$L_{\mathcal{V}} : \mathbb{F}^n \rightarrow V$$

Vi ser at $L_{\mathcal{V}}$ er en isomorfi (idet bijektiv) og punkterne i V svarer derfor 1-1 til punkterne i \mathbb{F} . Vi ser også at $L_{\mathcal{V}}$ er lineær og derfor er addition og skalarmultiplikation også defineret mellem V og \mathbb{F} . Dette betyder at vi kan arbejde med V som om det blot var \mathbb{F} . Konsekvensen af dette er at oversættelsen afhænger af valget af basis \mathcal{V} for \mathbb{F} .

DEF. 8.2 (KOORDINATVEKTORER) Lad $\mathcal{V} = (v_1, \dots, v_n)$ betegne en basis for et \mathbb{F} -vektorrum V . Med **koordinatvektoren** for et element $v \in V$ mht. basen \mathcal{V} menes elementet $L_{\mathcal{V}}^{-1}(v) \in \mathbb{F}^n$. Koordinatvektoren betegnes også med $[v]_{\mathcal{V}}$. Med andre ord kan vi beskrive koordinatvektoren $[v]_{\mathcal{V}}$ for $v \in V$ som den vektor

$$\begin{pmatrix} \alpha_1 \\ \alpha_2 \\ \vdots \\ \alpha_n \end{pmatrix} \in \mathbb{F}^n \quad (8.8)$$

som opfylder relationen

$$v = \alpha_1 \cdot v_1 + \alpha_2 \cdot v_2 + \dots + \alpha_n \cdot v_n \quad (8.9)$$

Da afbildningen

$$\begin{aligned} [\cdot]_{\mathcal{V}} : V &\rightarrow \mathbb{F}^n \\ v &\mapsto [v]_{\mathcal{V}} \end{aligned}$$

er en lineær transformation har vi at skalarmultiplikation og addition gælder for koordinatvektoren.

DEF 8.5 (KOORDINATTRANSFORMATIONSMATRIX) *Standardmatrixrepræsentationen $\mathcal{M}(L_{\mathcal{V}}^{-1} \circ L_{\mathcal{W}}) \in \text{Mat}_n(\mathbb{F})$ for den lineære afbildning $L_{\mathcal{V}}^{-1} \circ L_{\mathcal{W}}$ kaldes for **koordinattransformationsmatricen** for overgangen fra \mathcal{W} -basen til \mathcal{V} -basen. Koordinattransformationsmatricen betegnes også med ${}_{\mathcal{V}}[\square]_{\mathcal{W}}$*

Umiddelbart følger

PROPOSITION 8.6 *Lad \mathcal{V}, \mathcal{U} og \mathcal{W} betegne baser for et \mathbb{F} -vektorrum V . Så*

- (1) $[v]_{\mathcal{V}} = {}_{\mathcal{V}}[\square]_{\mathcal{W}} \cdot [v]_{\mathcal{W}}$ for $v \in V$
- (2) Hvis $A \in \text{Mat}_{n,n}(\mathbb{F})$ opfylder relationen

$$[v]_{\mathcal{V}} = A \cdot [v]_{\mathcal{W}}$$
for alle $v \in V$, så er $A = {}_{\mathcal{V}}[\square]_{\mathcal{W}}$
- (3) ${}_{\mathcal{V}}[\square]_{\mathcal{V}}$ er identitetsmatricen
- (4) ${}_{\mathcal{W}}[\square]_{\mathcal{V}} \cdot {}_{\mathcal{V}}[\square]_{\mathcal{U}} = {}_{\mathcal{W}}[\square]_{\mathcal{U}}$
- (5) ${}_{\mathcal{W}}[\square]_{\mathcal{V}}$ er invertibel med inverse ${}_{\mathcal{V}}[\square]_{\mathcal{W}}$

DEF. 8.9 (MATRIXREPRÆSENTATION) *Standardmatrixrepræsentationen $\mathcal{M}(L_{\mathcal{W}}^{-1} \circ L \circ L_{\mathcal{V}}) \in \text{Mat}_{m,n}(\mathbb{F})$ kaldes for **Matrixrepræsentationen** for L mht. baserne \mathcal{V} og \mathcal{W} . Matrixrepræsentationen betegnes også med notationen ${}_{\mathcal{W}}[L]_{\mathcal{V}}$ Eller:*

$$\begin{array}{ccc} V & \xrightarrow{L} & W \\ L_{\mathcal{V}} \uparrow & & \downarrow L_{\mathcal{W}}^{-1} \\ \mathbb{F}^n & \xrightarrow{L_{\mathcal{W}}^{-1} \circ L \circ L_{\mathcal{V}}} & \mathbb{F}^m \end{array}$$

Proposition. 8.11

Lad $L : V \rightarrow W$ betegne en lineær afbildning mellem \mathbb{F} -vektorrum V og W med baser hhv. \mathcal{V} og \mathcal{W} . Så:

- (1) $[L(v)]_{\mathcal{W}} = {}_{\mathcal{W}}[L]_{\mathcal{V}} \cdot [v]_{\mathcal{V}}, \forall v \in V$
- (2) Hvis $A \in \text{Mat}_{m,n}(\mathbb{F})$ opfylder relationen

$$[L(v)]_{\mathcal{W}} = A \cdot [v]_{\mathcal{V}}$$

$$\forall v \in V, \text{ så er } A = {}_{\mathcal{W}}[L]_{\mathcal{V}}$$

Bevis: udsagn (1) følger via

$$\begin{aligned}
{}_W[L]_V \cdot [v]_V &= \mathcal{M}(L_W^{-1} \circ L \circ L_V) \cdot [v]_V \\
&= (L_W^{-1} \circ L \circ L_V)([v]_V) \\
&= (L_W^{-1} \circ L)(v) \\
&= L_W^{-1}(L(v)) \\
&= [L(v)]_W
\end{aligned}$$

For herefter at indse udsagn (2) sætter vi $B = {}_W[L]_V$. Det implicerer da

$$L_A([v]_V) = A \cdot [v]_V = [L(v)]_W = B \cdot [v]_V = L_B([v]_V), \forall v \in V$$

Men vi ved at ethvert element i \mathbb{F}^n er på formen $[v]_V$, for et passende $v \in V$, og dermed er $L_A = L_B$, specielt (iflg. **Korollar 6.7**) og udsagn 2 følger derfor. \square

BEMÆRK:

$${}_W[\text{Id}]_V = \mathcal{M}(L_W^{-1} \circ \text{Id} \circ L_V) = \mathcal{M}(L_W^{-1} \circ L_V) = {}_W[\square]_V$$

LEMMA 8.21 *Lad $L : V \rightarrow W$ betegne en lineær afbildnings, og lad V og W betegne baser for hhv V og W . Så gælder:*

$$\begin{aligned}
(1) \quad v \in \ker(L) &\Leftrightarrow [v]_V \in N({}_W[L]_V), v \in V \\
(2) \quad w \in L(V) &\Leftrightarrow [w]_W \in R({}_W[L]_V), w \in W
\end{aligned}$$

Bevis: Først vil vi bevise påstand (1)

Idet L_W er en isomorfi, så er $v \in V$ et element i $\ker(L)$

$$\Leftrightarrow L_W^{-1}(L(v)) = 0 \tag{1}$$

Men

$$L_W^{-1}(L(v)) = [L(v)]_W$$

som ifølge **Prop. 8.11** var lig

$$[L(v)]_W = {}_W[L]_V \cdot [v]_V$$

Hvorafter udsagn (1) følger umiddelbart i og med

$$[{}_W[L]_V \cdot [v]_V] = [L(v)]_W = L_W^{-1}(L(v)) = 0$$

Vi beviser udsagn (2).

Hvis $w \in L(V), w \in W \Rightarrow \exists v \in V \Rightarrow w = L(v)$

$$\Rightarrow [w]_{\mathcal{W}} = [L(v)]_{\mathcal{W}} =_{\mathcal{W}} [L]_{\mathcal{V}} \cdot [v]_{\mathcal{V}} \Rightarrow [w]_{\mathcal{W}} \in R(\mathcal{W}[L]_{\mathcal{V}})$$

Omvendt $w \in R(\mathcal{W}[L]_{\mathcal{V}}), \exists a \in \mathbb{F}^n (\dim(V) = n)$

$$[w]_{\mathcal{W}} =_{\mathcal{W}} [L]_{\mathcal{V}} \cdot a$$

Sæt $v = L_{\mathcal{V}}(a)$

$$\begin{aligned} [L(v)]_{\mathcal{W}} &=_{\mathcal{W}} [L]_{\mathcal{V}} \cdot [v]_{\mathcal{V}} \\ &=_{\mathcal{W}} [L]_{\mathcal{V}} \cdot a \\ &= [w]_{\mathcal{W}} \end{aligned}$$

$L_{\mathcal{W}}$ isomorfi $\Rightarrow w = L(v) \Rightarrow w \in L(V)$ □

Hvilket vi kan bruge til at vise

LEMMA 8.22 Lad $L : V \rightarrow W$ betegne en lineær afbildning og lad \mathcal{V} og \mathcal{W} betegne baser for hhv. V og W . Lad r betegne rangen af matrixrepræsentationen $_{\mathcal{W}}[L]_{\mathcal{V}}$ så gælder:

- (1) $L_{\mathcal{V}}(N(\mathcal{W}[L]_{\mathcal{V}})) = \ker(L)$. Specielt inducerer $L_{\mathcal{V}}$ en isomorfi for
 $N(\mathcal{W}[L]_{\mathcal{V}}) \rightarrow \ker(L)$
 $\Rightarrow \dim(\ker(L)) = \dim(V) - r$
- (2) $L_{\mathcal{W}}(R(\mathcal{W}[L]_{\mathcal{V}})) = L(V)$. Specielt inducerer $L_{\mathcal{W}}$ en isomorfi for
 $R(\mathcal{W}[L]_{\mathcal{V}}) \rightarrow L(V)$
 $\Rightarrow \dim(L(V)) = r$

Bevis: Ifølge **Lemma 8.21** er elementerne i $N(\mathcal{W}[L]_{\mathcal{V}})$ på formen $[v]_{\mathcal{V}}, v \in \ker(L)$

$$L_{\mathcal{V}}([v]_{\mathcal{V}}) = v$$

Hvilket afslutter beviset af første del af (1). Dimensionsidentiten følger af 6.22, 7.29(2) og

$$\dim(\ker(L)) = \dim(N(\mathcal{W}[L]_{\mathcal{V}})) = \dim(V) - r$$

Udsagn (2) vises på lignende vis. □

5 INDRE PRODUKT

Vi har for et legeme \mathbb{K} enten \mathbb{C} eller \mathbb{R} med vektorrum V over \mathbb{K} . Vi kan dermed definere vinkler og længder vha. det indre produkt med afbildningen

$$\langle \cdot, \cdot \rangle : V \times V \rightarrow \mathbb{K}$$

Vi betegner da $(v, w) \in V \times V$ under $\langle \cdot, \cdot \rangle$ med $\langle v, w \rangle$.

Definition. 9.1 (Indre produkt)

5.1 DISPOSITION

- *Def. 9.1 (Indre produkt)*
- *Def. 9.5 (Norm)*
- *Def. 9.7 (Ortogonalitet)*
- *Prop. 9.9 (Pythagoras' Sætning), m. bevis*
- *Def. 9.11 (Projektion på vektor)*
- *Prop. 9.12 (Cauchy-Schwarz' ulighed)*

5.2 UDSPECIFICERING

Afbildningen ovenfor kaldes for et indre produkt på et vektorrum V såfremt der gælder for $u, v, w \in V, \alpha, \beta \in \mathbb{K}$

- (a) Skalaren $\langle v, v \rangle$ er et reelt tal og $\langle v, v \rangle \geq 0$
- (b) $\langle v, v \rangle = 0 \Rightarrow v = 0$
- (c) $\langle v, w \rangle = \overline{\langle w, v \rangle}$
- (d) $\langle \alpha \cdot u + \beta \cdot v, w \rangle = \alpha \cdot \langle u, w \rangle + \beta \cdot \langle v, w \rangle$

V er dermed et indre produkt rum

Definition. 9.5 (Norm)

Lad V betegne et indre produkt rum. Vi siger da at normen af $v \in V$ defineres som

$$\|v\| = \sqrt{\langle v, v \rangle} \in \mathbb{R}_{\geq 0}$$

Definition. 9.7 (Ortogonalitet)

Elementer v, w i et indre produkt rum kaldes ortogonale hvis $\langle v, w \rangle = 0$. I givet fald skriver vi $v \perp w$

Proposition. 9.9 (Pythagoras' sætning)

Lad v, w betegne ortogonale vektorer i et indre produkt rum V

$$||v + w||^2 = ||v||^2 + ||w||^2$$

Bevis: Det følger ved anvendelse af **Def. 9.1(d)** og at $\langle w, \alpha \cdot u + \beta \cdot v \rangle = \overline{\alpha} \cdot \langle w, u \rangle + \overline{\beta} \cdot \langle w, v \rangle$ ifølge **Bemærkning 9.2(ii)**

$$\begin{aligned} ||v + w||^2 &= \langle v + w, v + w \rangle \\ &= \langle v, v \rangle + \langle v, w \rangle + \langle w, v \rangle + \langle w, w \rangle \\ &= \langle v, v \rangle + \langle w, w \rangle \\ &= ||v||^2 + ||w||^2 \end{aligned}$$

Hvor tredje lighedstegn netop følger af elementernes ortogonalitet. □

Definition. 9.11 (Projektion på vektor)

Lad $v, w \in V, w \neq 0$ Så kaldes

$$p = \frac{\langle v, w \rangle}{\langle w, w \rangle} w$$

den ortogonale projektion af v på w .

Proposition. 9.12 (Cauchy-Schwarz' ulighed)

For vektorer v, w i et I.P.-rum V har vi uligheden

$$|\langle v, w \rangle| \leq ||v|| \cdot ||w||$$

hvor venstresiden betegner modulus værdien af tallet $\langle v, w \rangle$

Bevis: Uligheden er opfyldt, hvis $w = 0$ ifølge **Lemma 9.6(3)**. Vi antager derfor at $w \neq 0$ og lad p betegne den ortogonale projektion af v på w . Så er

$$v = p + (v - p)$$

og $p \perp v - p$. Ifølge Pythagoras er $||v||$ derfor

$$||v||^2 = ||p||^2 + ||v - p||^2 \geq ||p||^2$$

Specielt $||v|| \geq ||p||$. Men definitionen af projektionen sammen med at $||\alpha v|| = |\alpha| \cdot ||v||$ i **Lemma 9.6(2)** betyder at

$$\begin{aligned} ||p|| &= \frac{|\langle v, w \rangle|}{||w||^2} \cdot ||w|| = \frac{|\langle v, w \rangle|}{||w||} \\ \Rightarrow ||v|| &\geq \frac{|\langle v, w \rangle|}{||w||} \end{aligned}$$

Som netop er ækvivalent til det vi vil bevise.

□

6 ORTOGONALT KOMPLEMENT OG PROJEKTION

6.1 DISPOSITION

- Def. 10.1 (Ortogonal og ortonormale mængder)
- Def. 10.5 (Ortogonal komplement)
- Def. 10.11 (Ortogonal projektion på underrum)
- Lemma 10.12
- Lemma 10.13

6.2 UDSPECIFICERING

Definition. 10.1 (Ortogonal og ortonormale mængder) $v_1, v_2, \dots, v_n \in V$ kaldes en *ortogonal mængde*, hvis

$$(a) v_i \neq 0, i = 1, 2, \dots, n$$

$$(b) v_i \perp v_j, i \neq j$$

Hvis også

$$(c) \|v_i\| = 1, i = 1, 2, \dots, n$$

kaldes mængden *ortonormal*

Definition. 10.5 (Ortogonal komplement) Lad W betegne et underrum i et indre produkt rum V . Det *ortogonale komplement* til W i V defineres som mængden

$$W^\perp = \{v \in V \mid \langle v, w \rangle = 0 \text{ for alle } w \in W\}$$

Definition. 10.11 (Ortogonal projektion på underrum) Lad W betegne et underrum i et indre produkt rum V , og lad $v \in V$ betegne et element i V . Et element $p \in W$ kaldes for en *ortogonal projektion* af v på W , hvis $v - p$ er et element i W^\perp

Lemma. 10.12 Lad W betegne et underrum i et indre produkt rum V , og lad $v \in V$ betegne et element i V . Hvis p og p' betegner ortogonale projektioner af v på W , så er $p = p'$.

Bevis: Idet W^\perp er et vektorrum, så vil differensen

$$p - p' = (v - p') - (v - p) \in W^\perp$$

være et element i W^\perp . Men $p - p'$ er også et element i W , og dermed

$$p - p' \in W^\perp \cap W = \{0\}$$

Jf. Lemma 10.7 ($W \cap W^\perp = \{0\}$). Vi konkluderer, at $p - p' = 0$, hvilket er ækvivalent med det ønskede. \square

Lemma. 10.13

Lad $\mathbf{v}_1, \mathbf{v}_2, \dots, \mathbf{v}_n$ betegne en ortogonal mængde i et indre produktrum V , og lad W betegne spannet $\text{Span}(\mathbf{v}_1, \mathbf{v}_2, \dots, \mathbf{v}_n)$. Ethvert element \mathbf{v} i V kan da entydig skrives som en sum

$$\mathbf{v} = \mathbf{p} + \mathbf{h}$$

Hvor $\mathbf{p} \in W$ og $\mathbf{h} \in W^\perp$. Faktisk er

$$\mathbf{p} = \frac{\langle \mathbf{v}, \mathbf{v}_1 \rangle}{\|\mathbf{v}_1\|^2} \cdot \mathbf{v}_1 + \frac{\langle \mathbf{v}, \mathbf{v}_2 \rangle}{\|\mathbf{v}_2\|^2} \cdot \mathbf{v}_2 + \dots + \frac{\langle \mathbf{v}, \mathbf{v}_n \rangle}{\|\mathbf{v}_n\|^2} \cdot \mathbf{v}_n$$

Bevis: Ifølge lemma 10.12 så er det tilstrækkeligt at vise eksistensen af en opspaltning af \mathbf{v} på formen $\mathbf{v} = \mathbf{p} + \mathbf{h}$. Lad \mathbf{p}_i , for $i = 1, 2, \dots, n$, betegne den ortogonale projektion af \mathbf{v} på \mathbf{v}_i ; dvs

$$\mathbf{p}_i = \frac{\langle \mathbf{v}, \mathbf{v}_i \rangle}{\|\mathbf{v}_i\|^2} \cdot \mathbf{v}_i$$

jf. def 9.11

Definition. 9.11 Lad $\mathbf{v}, \mathbf{w} \in V$, med $\mathbf{w} \neq 0$. Så kaldes elementet

$$\mathbf{p} = \frac{\langle \mathbf{v}, \mathbf{w} \rangle}{\langle \mathbf{w}, \mathbf{w} \rangle} \cdot \mathbf{w}$$

kaldes for den **ortogonale projektion** af \mathbf{v} på \mathbf{w} .

Sæt herefter

$$\mathbf{p} = \mathbf{p}_1 + \mathbf{p}_2 + \dots + \mathbf{p}_n.$$

Idet \mathbf{p}_i er et skalarmultiplum af \mathbf{v}_i , så vil $\mathbf{p}_i \in W$, for $i = 1, 2, \dots, n$, og dermed vil $\mathbf{p} \in W$. Det resterer derfor kun at vise at $\mathbf{v} - \mathbf{p} \in W^\perp$ hvilket, ifølge lemma 10.9,

Lemma. 10.9 Lad V betegne et indre produktrum, og lad $\mathbf{v}_1, \mathbf{v}_2, \dots, \mathbf{v}_n$ betegne en samling af elementer i V . Så er

$$\text{Span}(\mathbf{v}_1, \mathbf{v}_2, \dots, \mathbf{v}_n)^\perp = \{\mathbf{v} \in V \mid \langle \mathbf{v}, \mathbf{v}_i \rangle = 0 \text{ for } i = 1, 2, \dots, n\}$$

er ækvivalent med, at

$$\langle \mathbf{v} - \mathbf{p}, \mathbf{v}_i \rangle = 0 \quad \text{for } i = 1, 2, \dots, n$$

Specielt vil $\mathbf{p} - \mathbf{p}_i$ være en sum af elementer, der alle er ortogonale på \mathbf{v}_i , og dermed må

$$\langle \mathbf{p} - \mathbf{p}_i, \mathbf{v}_i \rangle = 0,$$

jf. Definition 9.1(d) ($\langle \alpha \cdot \mathbf{u} + \beta \cdot \mathbf{v}, \mathbf{w} \rangle = \alpha \cdot \langle \mathbf{u}, \mathbf{w} \rangle + \beta \cdot \langle \mathbf{v}, \mathbf{w} \rangle$). Yderligere vil

$$\langle \mathbf{v} - \mathbf{p}_i, \mathbf{v} \rangle = 0$$

idet \mathbf{p}_i er den ortogonale projektion af \mathbf{v} på \mathbf{v}_i . Vi konkludere derfor, at

$$\begin{aligned}\langle \mathbf{v} - \mathbf{p}, \mathbf{v}_i \rangle &= \langle (\mathbf{v} - \mathbf{p}) - (\mathbf{p} - \mathbf{p}_i), \mathbf{v}_i \rangle \\ &= \langle \mathbf{v} - \mathbf{p}_i, \mathbf{v}_i \rangle - \langle \mathbf{p} - \mathbf{p}_i, \mathbf{v}_i \rangle \\ &= 0 - 0 \\ &= 0\end{aligned}$$

som ønsket

□

EVT BEVISE LEMMA 10.9

7 ORTOGONALE OG ORTONORMALE BASER

7.1 DISPOSITION

- Def. 10.1 (Ortogonal og ortonormale mængder)
- Prop. 10.4
- Def. 10.14
- Lemma 10.22 (Gram-Schmidt Ortogonal), m. bevis
- Lemma 10.23 (Gram-Schmidt Ortonormal), m. bevis

7.2 UDSPECIFICERING

Vi har kort for ortogonale og ortonormale mængder at

Definition. 10.1 (Ortogonal og ortonormale mængder) $v_1, v_2, \dots, v_n \in V$ kaldes en *ortogonal mængde*, hvis

$$(a) v_i \neq 0, i = 1, 2, \dots, n$$

$$(b) v_i \perp v_j, i \neq j$$

Hvis også

$$(c) \|v_i\| = 1, i = 1, 2, \dots, n$$

kaldes *mængden ortonormal*

Det bør nævnes at enhver ortogonal mængde kan laves om til en ortonormale mængde ved at gå fra mængden $v_1, v_2, \dots, v_n \in V$ til

$$\frac{1}{\|v_1\|}v_1 + \frac{1}{\|v_2\|}v_2 + \dots + \frac{1}{\|v_n\|}v_n$$

Proposition. 10.4 Lad v_1, v_2, \dots, v_n betegne en ortogonal mængde i V . Så er $\mathcal{V} = (v_1, v_2, \dots, v_n)$ lineært uafhængig.

Hvilket fører os videre til netop ortogonale og ortonormale baser. At hvis vi har et vektorrum W som er udspændt af en ortogonal mængde (jf. prop. 10.4) er ækvivalent til, at W har en basis hvis elementer udgør en ortogonal mængde. Hvilket giver følgende definition:

Definition. 10.14 En *ortogonal basis* for et vektorrum V er en basis $\mathcal{V} = (v_1, v_2, \dots, v_n)$, hvor v_1, v_2, \dots, v_n er en ortogonal mængde. Hvis mængden er ortonormal kaldes \mathcal{V} en *ortonormal basis*.

Vi skynder os hurtigt videre til en konkret algoritme til at finde ortogonale og dermed også ortonormale baser

Lemma. 10.22 (Gram-Schmidt processen)

Lad V betegne et indre produkt rum med basis $\mathcal{V} = (v_1, v_2, \dots, v_n)$, $p_k, k = 1, 2, \dots, n-1$ betegner den ortogonale projektion af v_{k+1} på underrummet $\text{Span}(v_1, v_2, \dots, v_k)$ Så

$$\mathcal{W} = (v_1, v_2 - p_1, v_3 - p_2, \dots, v_n - p_{n-1}) \quad (10.17)$$

er en ortogonal basis for \mathcal{V} .

Bevis: Sæt $w_1 = v_1, w_k = v_k - p_{k-1}, k = 2, 3, \dots, n$. Pga. 10.4 og ækvivalensen i 7.10 er det tilstrækkeligt at vise at w_1, w_2, \dots, w_n er en ortogonal mængde, da vi har at hvis det netop er en ortogonal mængde er den også lineært uafhængig og dermed (jf. 7.10) en basis. $V_k = \text{Span}(v_1, v_2, \dots, v_k), k = 1, 2, \dots, n$. Så påstår vi at

$$v_{k+1} - p_k = w_{k+1} \in V_k^\perp \cap V_{k+1}, k = 1, 2, \dots, n-1 \quad (10.18)$$

Vi ser at $p_k, k = 1, 2, \dots, n-1$ er den ortogonale projektion af v_{k+1} på $V_k \Rightarrow w_{k+1} = v_{k+1} - p_k \in V_k^\perp$. Da $w_{k+1} = v_{k+1} - p_k$ er en differens af to elementer i V_{k+1} er det også selv indeholdt i V_{k+1} . Vi vil nu vise at $w_i, w_j, i < j$ er ortogonale. $j > 1$ (10.18) implicerer

$$w_j \in V_{j-1}^\perp \quad w_i \in V_i \subseteq V_{j-1}$$

Det resterer at vise at $w_1, w_2, \dots, w_n \neq 0$. Vi ser tydeligt at $w_1 = v_1 \neq 0$ idet v_1 er en del af en basis for V . Vi ser på $w_k, k > 1$. Hvis $w_k = 0 \Rightarrow v_k = p_k - 1 \in V_{k-1}$, men $\Rightarrow (v_1, v_2, \dots, v_k)$ lineært afhængig, jf. **Lemma 7.5(2)** \nmid .

□

Som sagt ovenfor kan dette laves om til en ortonormal basis. Ved beviser følgende lemma

Lemma. 10.23 (Gram-Schmidt fortsat)

Lad V betegne et I.P.-rum med basis $\mathcal{V} = (v_1, v_2, \dots, v_n)$ og lad $\mathcal{W} = (w_1, w_2, \dots, w_n)$ betegne den ortogonale basis som i (10.17) for V bestemt ud fra \mathcal{V} .

$$u_i = \frac{1}{\|w_i\|} w_i, i = 1, 2, \dots, n$$

Så er

$$u_1 = \frac{1}{\|v_1\|} v_1$$

mens

$$u_{k+1} = \frac{1}{\|v_{k+1} - p_k\|} (v_{k+1} - p_k), for k = 1, 2, \dots, n-1$$

hvor

$$p_k = \langle v_{k+1}, u_1 \rangle u_1 + \langle v_{k+1}, u_2 \rangle u_2 + \dots + \langle v_{k+1}, u_k \rangle u_k \quad (10.22)$$

Bevis: Vi skal vise at p_k i (10.22) stemmer overens med tilsvarende notation i **Lemma 10.22**. Med andre ord er p_k den ortogonale projektion af v_{k+1} på $V_k = \text{Span}(v_1, v_2, \dots, v_k)$, $k = 1, 2, \dots, n-1$. Ifølge def. i **Lemma 10.22** vil $w_k \in V_k = \text{Span}(v_1, v_2, \dots, v_n)$, $k = 1, 2, \dots, n$. Specielt vil elementerne w_1, w_2, \dots, w_k udgøre en ortogonal mængde i V_k . Heraf følger det at u_1, u_2, \dots, u_k udgør en ortonormal mængde i V_k , $k = 1, 2, \dots, n$. Vi kan igen argumentere vha. **Prop. 10.4 og 7.10** at $\mathcal{U}_k = (u_1, u_2, \dots, u_k)$ derfor er en ortonormal basis for V_k . Specielt definerer (10.22) jf.

$$p = \frac{\langle v, v_1 \rangle}{\|v_1\|^2} v_1 + \dots + \frac{\langle v, v_n \rangle}{\|v_n\|^2} v_n$$

den ortogonale projektion af v_{k+1} på V_k .

□

8 DETERMINANTER

8.1 DISPOSITION

- Def. 11.1 (Permutation)
- Def. 11.4 (Fortegnet af en permutation)
- Lemma 11.9
- Def. 11.10 (Determinant)
- Lemma 11.20, Lemma 11.16, Prop. 11.17
- Sætning 11.18, m. bevis
- Prop. 11.22 (Cramers Regel), m. bevis

8.2 UDSPECIFICERING

Under determinanter hører tre essentielle definitioner

DEF. 11.1 (PERMUTATION) *En permutation af n elementer er en invertibel afbildning af formen*

$$\sigma : \{1, 2, 3, \dots, n\} \rightarrow \{1, 2, 3, \dots, n\}$$

Mængden af alle sådanne permutationer af n elementer betegnes med S_n

Som regel anvendes for permutationer følgende notation

$$\begin{pmatrix} 1 & 2 & 3 & \cdots & n \\ \sigma(1) & \sigma(2) & \sigma(3) & \cdots & \sigma(n) \end{pmatrix}$$

For permutationer gælder ifølge **Lemma 11.3** at enhver permutation σ af n elementer med $n \geq 2$ er en sammensætning af simple transpositioner, hvor transpositioner er den permutation, hvor

$$\sigma(i) = \begin{cases} i & \text{hvis } i \neq s \text{ og } i \neq t, \\ t & \text{hvis } i = s, \\ s & \text{hvis } i = t. \end{cases}$$

DEF. 11.4 (FORTEGNET AF EN PERMUTATION) *Lad σ betegne en permutation af n elementer. Definer*

$$M_\sigma = \{(i, j) \in \{1, 2, \dots, n\} \times \{1, 2, \dots, n\} \mid i < j \wedge \sigma(j) < \sigma(i)\}$$

og lad n_σ betegne antallet af elementer i M_σ . Fortegnet $\text{sgn}(\sigma)$ defineres som

$$\text{sgn}(\sigma) = (-1)^{n_\sigma}$$

Lemma. 11.9

Afbildningen

$$\begin{aligned}\mathbb{S}_n &\rightarrow \mathbb{S}_n \\ \sigma &\mapsto \sigma^{-1}\end{aligned}$$

er en invertibel afbildning.

Definition. 11.10 (Determinant)

Lad $A = (a_{ij}) \in \text{Mat}_n(\mathbb{F})$ betegne en kvadratisk matrix, så definerer

$$\text{Det}(A) = \sum_{\sigma \in \mathbb{S}_n} \text{sgn}(\sigma) \cdot a_{1\sigma(1)} a_{2\sigma(2)} \cdots a_{n\sigma(n)}$$

Vi har for determinanter

$$\text{Lemma. 11.20} \quad \text{Det}(A) = \text{Det}(A^T)$$

Lemma. 11.16 Lad $A, B, C, D \in \text{Mat}_n(\mathbb{F})$ og antag $(A | B) \sim (C | D) \Rightarrow \exists \alpha \in \mathbb{F} \setminus \{0\}$.

$$\text{Det}(C) = \alpha \cdot \text{Det}(A) \text{ og } \text{Det}(D) = \alpha \cdot \text{Det}(B)$$

Desuden har vi at

Proposition. 11.17 En kvadratisk matrix $A \in \text{Mat}_n(\mathbb{F})$ er invertibel $\Leftrightarrow \text{Det}(A) \neq 0$

Vi kan nu vise den næste vigtige sætning

Sætning. 11.18 Lad $A, B \in \text{Mat}_n(\mathbb{F})$

$$\text{Det}(A \cdot B) = \text{Det}(A) \cdot \text{Det}(B) \tag{11.19}$$

Bevis: Vi antager først at A er singulær. Dette betyder nødvendigvis at $A \cdot B$ er singulær. Ellers ville der eksistere en invers $B \cdot (A \cdot B)^{-1}$

$$\Rightarrow A \cdot (B \cdot (A \cdot B)^{-1}) = (A \cdot B) \cdot (A \cdot B)^{-1} = I$$

Hvilket netop er umuligt da A er antaget singulær. Proposition 11.17 giver os dermed

$$\text{Det}(A \cdot B) = \text{Det}(A) = 0$$

hvilket opfylder (11.19)

Modsat hvis A er invertibel og $A \sim I$ og vi betragter $(A | A \cdot B) \sim (I | C)$ for $C \in \text{Mat}_n(\mathbb{F})$, $\exists \alpha \in \mathbb{F}$

$$\text{Det}(A) = \alpha \cdot \text{Det}(I) \tag{11.21}$$

og

$$\text{Det}(A \cdot B) = \alpha \cdot \text{Det}(C) \quad (11.22)$$

(11.21) implicerer $\alpha = \text{Det}(A)$

$$\text{Det}(A \cdot B) = \text{Det}(A) \cdot \text{Det}(C)$$

hvis $C = A^{-1} \cdot (A \cdot B) = B$

□

Proposition. 11.22 (Cramers regel) *Lad $A \in \text{Mat}_n(\mathbb{F})$ betegne en invertibel matrix, og $b \in \mathbb{F}^n$. Lad $A_i, i = 1, 2, \dots, n$ betegne matricen der fremkommer ved at udskifte den i 'te søjle i A med b . Den entydige løsning $(\alpha_1, \alpha_2, \dots, \alpha_n)^T \in \mathbb{F}^n$ til det lineære ligningsystem $A \cdot x = b$ er da bestemt ved*

$$\alpha_i = \frac{\text{Det}(A_i)}{\text{Det}(A)}, i = 1, 2, \dots, n$$

Bevis:

$(\alpha_1, \alpha_2, \dots, \alpha_n)^T \in \mathbb{F}^n$ er bestemt ved

$$b = \alpha_1 \cdot a_1 + \alpha_2 \cdot a_2 + \dots + \alpha_n \cdot a_n \quad (11.28)$$

Specielt er den i 'te søjle i A_i givet ved højresiden af (11.28). For $j \neq i$ er j 'te søjle i A_i lig a_j hvilket betyder vi kan udføre ERO Type III på A_i og opnå en matrix B_i hvor den i 'te søjle er $\alpha_i \cdot a_i$ mens de øvrige søjler er identiske med dem i A . Ifølge **Proposition 11.21(3)** $\text{Det}(B_i) = \text{Det}(A_i)$ mens **Proposition 11.21(2)** implicerer $\text{Det}(B_i) = \alpha_i \cdot \text{Det}(A)$

$$\Rightarrow \text{Det}(A_i) = \alpha_i \cdot \text{Det}(A)$$

□

9 EGENVÆRDIER

9.1 DISPOSITION

- Def. 12.1 (Egenverdier og egenvektorer)
- Prop. 12.3
- Prop. 12.10

9.2 UDSPECIFICERING

DEF 12.1 Et element $\mathbf{v} \in V \setminus \{\mathbf{0}\}$ siges at være en **egenvektor** for L , såfremt der eksistere en skalar $\lambda \in \mathbb{F}$ så:

$$L(\mathbf{v}) = \lambda * \mathbf{v}$$

Så kaldes skalar λ for en **egenværdi** hørende til egenvektoren \mathbf{v} . Hvis der eksistere en egenvektor for L , og den egenvektor har den egenværdi, så er λ en egenværdi for L .

Hvis $L = L_A$ (en lineær operator $L : V \rightarrow V$), for en matrix $A \in Mat_n(\mathbb{F})$, så kaldes egenværdien for L_A også egenværdien for A . Det samme gælder egenvektoren.

PROPOSITION 12.3 Hvis v_1, v_2, \dots, v_n er egenvektorer for en operator $L : V \rightarrow V$, og de har parvist forskellige egenverdier $\lambda_1, \lambda_2, \dots, \lambda_n$, så er $\mathcal{V} = (v_1, v_2, \dots, v_n)$ lineært uafhængige, og specielt er $n \leq \dim(V)$.

Bevises med induktion over n . Hvis $n = 1$ så er $\mathcal{V} = (v_1)$ lineært uafhængig, i det $v_1 \neq 0$, altså kan alle punkter i \mathcal{V} kun opskrives med 1 vektor og derfor kun på en måde.

Bevis: Vi går ud fra at udsagnet er vist for tilfældet $n-1$, og at $n > 1$. Da kan vi kigge på den lineære relation:

$$\alpha_1 * v_1 + \alpha * v_2 + \dots + \alpha_n * v_n = 0 \quad (1)$$

med skalarer $\alpha_1, \alpha_2, \dots, \alpha_n \in \mathbb{F}$, anvendes L på begge sider af lighedstegnet får man

$$\mathbf{0} = L\left(\sum_{i=1}^n \alpha_i * v_i\right) \quad 0 \text{ er entydig bestemt i lineærtransformationer} \quad (2)$$

$$= \sum_{i=1}^n \alpha_i * L(v_i) \quad \text{Prop 6.2} \quad (3)$$

$$= \sum_{i=1}^n (\alpha_i * \lambda_i) * v_i \quad v_i \text{ er en egenvektor} \quad (4)$$

Vi kan nu multiplicere 1 med λ_n og derefter fratrække 2:

$$\begin{aligned}
\mathbf{0} &= \lambda_n * \mathbf{0} - \mathbf{0} \\
&= \lambda_n * \sum_{i=1}^n \alpha_i * v_i - \sum_{i=1}^n (\alpha_i * \lambda_i) * v_i \\
&= \sum_{i=1}^n (\alpha_i * \lambda_n) * v_i - \sum_{i=1}^n (\alpha_i * \lambda_i) * v_i \\
&= \sum_{i=1}^n (\alpha_i * \lambda_n - \alpha_i * \lambda_i) * v_i \\
&= \sum_{i=1}^n \beta_i * v_i
\end{aligned}$$

Dette ser vi betyder at $\beta_i = 0$ når $i = n$:

$$\beta_n = (\alpha_n * \lambda_n - \alpha_n * \lambda_n) = \alpha_n(\lambda_n - \lambda_n) = 0$$

Grundet deres parvis forskellighed. Altså har vi en lineær relation der siger:

$$\sum_{i=1}^{n-1} \beta_i * v_i$$

Men dette har vi ud fra IH er lig 0, altså

$$\alpha_1 = \alpha_2 = \dots = \alpha_{n-1} = 0$$

Derfor hvis vi indsætter i 1, får vi:

$$\alpha_n * v_n = 0$$

Hvilket kun er muligt hvis $\alpha_n = 0$ grundet definitionen på egenvektorer. Vurderingen om $n \leq \dim(V)$ følger fra lemma 7.8, som vi ikke vil bevise. □

PROPOSITION 12.10 Lad $L : V \rightarrow V$, betegne en lineær operator på vektorrum V af endelig dimension > 0 . Lad $\lambda_1, \lambda_2, \dots, \lambda_n \in \mathbb{F}$ betegne de forskellige egenverdier for V , og lad (med $d_i = \text{Heo}(\lambda_i)$)

$$\mathcal{V}_i = (v_{i1}, v_{i2}, \dots, v_{id_i}),$$

Betegne en bases for egenrummet $E_L(\lambda_i)$. Samlingen (ordnet i vilkårlig rækkefølge)

$$\mathcal{V} = (v_{ij})_{1 \leq i \leq k, 1 \leq j \leq d_i}$$

er da lineær uafhængig. Specielt er

$$\sum_{\lambda \in \mathbb{F}} \text{Geo}_L(\lambda) \leq \dim(V)$$

Bevis: Bevist er som følger: Hvis vi ser på den lineære relation

$$\sum_{i,j} \alpha_{ij} * \mathbf{v}_{ij} = \mathbf{0} \quad \text{for skalarer } \alpha_{ij} \in \mathbb{F} \quad (1)$$

Så kan vi sætte

$$\mathbf{w}_i = \sum_{j=1}^{d_i} \alpha_{ij} * \mathbf{v}_{ij} \in E_L(\lambda_i) \quad \text{for } i = 1, \dots, k \quad (2)$$

Dette er da ækvivalent med

$$\mathbf{w}_1 + \mathbf{w}_2 + \dots + \mathbf{w}_k = \mathbf{0} \quad (3)$$

Summanden \mathbf{w}_i i (2), kan da enten være nulvektoren eller en egenvektor for L med egenværdi λ_i . Hvis alle \mathbf{w}_i ikke er nulvektorer, vil der da være en lineær relation mellem egenvektorer hørende til forskellige egenværdier, hvilket er umuligt grundet 12.3 fortæller at egenvektorer lineært uafhængige. Derfor må $\mathbf{w}_i = \mathbf{0}$, for $i=1, \dots, k$

Men så er (2) en lineær relation mellem basiselementerne i \mathcal{V}_i for $i = 1, \dots, k$, hvilket kun er muligt, hvis $\alpha_{ij} = 0$ for $j = 1, \dots, d_i$. Det følger derfor, at \mathcal{V} er lineært uafhængig og dermed en basis for $\text{Span}(\mathcal{V})$. Specielt er

$$\dim(V) \geq \dim(\text{Span}(\mathcal{V})) = \sum_{i=1}^k d_i = \sum_{\lambda \in \mathbb{F}} \text{Geo}_L(\lambda)$$

□

10 DIAGONALISERING

10.1 DISPOSITION

- Def. 13.1
- Prop. 13.2
- Lemma 13.3, m. bevis
- Prop. 13.5, m. bevis
- Korollar 13.6, m. bevis

10.2 UDSPECIFICERING

Vi starter med den centrale definition

Definition. 13.1

Den lineære operator L kaldes diagonaliserbar, såfremt der eksisterer en basis for V , bestående af egenvektorer for L . En matrix $A \in \text{Mat}_n(\mathbb{F})$ siges at være diagonaliserbar, hvis det tilsvarende er gældende for den lineære operator $L_A : \mathbb{F}^n \rightarrow \mathbb{F}^n$

Betegnelsen diagonaliserbar bruges pga. resultatet i **Prop. 13.2** og **Lemma 13.3**. Vi vil se på begge to, men kun bevise **13.3**.

Proposition. 13.2 Lad $\mathcal{V} = (v_1, v_2, \dots, v_n)$ betegne en basis for V . Så er \mathcal{V} en basis af egenvektorer for $L \Leftrightarrow {}_{\mathcal{V}}[L]_{\mathcal{V}}$ er diagonal. I givet fald er den i 'te diagonalindgang i ${}_{\mathcal{V}}[L]_{\mathcal{V}}$ lig egenværdien for v_i

Lemma. 13.3

Lad $A \in \text{Mat}_n(\mathbb{F})$. For en invertibel matrix $S \in \text{Mat}_n(\mathbb{F})$ vil

$$D = S^{-1}AS$$

være en diagonalmatrix \Leftrightarrow søjlerne i S udgør en basis for \mathbb{F}^n bestående af egenvektorer for A . I givet fald vil egenværdien for den i 'te søjle i S være identisk med den i 'te diagonalindgang i D . Specielt er A diagonaliserbar $\Leftrightarrow A$ er similær til en diagonalmatrix.

Bevis: Lad $S \in \text{Mat}_n(\mathbb{F})$ betegne en matrix med søjler v_1, v_2, \dots, v_n . Jf. **Prop. 7.32** så udgør $\mathcal{V} = (v_1, v_2, \dots, v_n)$ en basis for \mathcal{F}^n netop når S er invertibel. Såfremt S er invertibel, så vil vi yderligere have, at

$$S = {}_{\mathcal{E}}[\square]_{\mathcal{V}}$$

ifølge et tidligere eksempel, og dermed er

$$S^{-1}AS = {}_{\mathcal{E}}[\square]_{\mathcal{V}}^{-1} \cdot {}_{\mathcal{E}}[L_A]_{\mathcal{E}} \cdot {}_{\mathcal{E}}[\square]_{\mathcal{V}} = {}_{\mathcal{V}}[L_A]_{\mathcal{V}}$$

jf. **Korollar 8.15** og **Prop. 8.6**. Udsagnet følger da af **Prop. 13.2**

□

Proposition. 13.5

Lad $\lambda_1, \lambda_2, \dots, \lambda_k$ betegne de forskellige egenverdier for L . Så er L diagonaliserbar \Leftrightarrow

$$\sum_{i=1}^k \text{Geo}_L(\lambda_i) = \dim(V) \quad (13.2)$$

I givet fald kan man konstruere en basis for V på følgende vis: sæt $d_i = \text{Geo}_L(\lambda_i)$, $i = 1, 2, \dots, k$ og lad

$$\mathcal{V}_i = (v_{i1}, v_{i2}, \dots, v_{id_i})$$

betegne en basis for $E_L(\lambda_i)$ og ordnet i vilkårlig rækkefølge

$$\mathcal{V} = (v_{ij})_{1 \leq i \leq k, 1 \leq j \leq d_i}$$

er da en basis for V

Bevis: Vi konstruerer \mathcal{V} som angivet ovenfor. Ifølge **Prop 12.10** er \mathcal{V} lineær uafhængig, og derfor en basis for $\text{Span}(\mathcal{V})$. Specielt er $\text{Span}(\mathcal{V})$ et underrum i V med

$$\sum_{i=1}^k d_i = \sum_{i=1}^k \text{Geo}_L(\lambda_i)$$

Betingelsen (13.2) er derfor ækvivalent til, at

$$\dim(\text{Span}(\mathcal{V})) = \dim(V)$$

hvilket, jf. **Prop. 7.12** er det samme, som at $V = \text{Span}(\mathcal{V})$. Vi skal derfor vise at L er diagonaliserbar $\Leftrightarrow V = \text{Span}(\mathcal{V})$. Vi antager venstresiden, altså at L er diagonaliserbar. Så har V en basis

$$\mathcal{W} = (w_1, w_2, \dots, w_n)$$

bestående af egenvektorer for L ifølge **Def. 13.1**. Idet $w_j, j = 1, 2, \dots, n$ er en egenvektor, så er $w_j \in E_L(\lambda_i)$. Specielt er w_j en linearkombination af elementerne i \mathcal{V}_i . Men elementerne i \mathcal{V}_i er en delmængde af elementer i \mathcal{V} , og dermed er $w_j \in \text{Span}(\mathcal{V})$. Dette gælder for alle basiselementerne i \mathcal{W} så

$$V = \text{Span}(\mathcal{W}) \subseteq \text{Span}(\mathcal{V}) \subseteq V$$

hvilket betyder at $V = \text{Span}(\mathcal{V})$ som ønsket.

Vi kan omvendt sige $V = \text{Span}(\mathcal{V})$ så er \mathcal{V} en basis for V , og da \mathcal{V} pr. konstruktion består af egenvektorer, så er L diagonaliserbar. □

Vi kan nu se på en konsekvens af ovenstående proposition

Korollar. 13.6

Lad L betegne en lineær operator på et vektorrum V , $\dim(V) > 0$. Hvis L har n parvis forskellige egenverdier, så er L diagonaliserbar.

Bevis: Lad $\lambda_1, \lambda_2, \dots, \lambda_n$ betegne n parvis forskellige egenverdier for L . Jf. **Proposition 12.3**, så udgør disse egenverdier nødvendigvis alle mulige egenverdier for V . Udover dette er $\text{Geo}_L(\lambda_i) \geq 1, i = 1, 2, \dots, n$. **Prop. 12.10** implicerer da

$$\dim(V) = n \leq \sum_{i=1}^n \text{Geo}_L(\lambda_i) \leq \dim(V)$$

og så er L nødvendigvis diagonaliserbar jf. **Prop.13.5**

□

11 SPEKTRALSÆTNINGEN

11.1 DISPOSITION

- Sætning 14.20
- Sætning 14.18, m. bevis
- Bevis spektral for $n = 1$
- Lemma 14.10, m. bevis
- Bevis spektral for n

11.2 UDSPECIFICERING

SÆTNING 14.20 Lad $L : V \rightarrow V$ betegne en selvadjungeret operator. Så eksisterer der en ortonormal basis for V bestående af egenvektorer for L med reelle egenverdier. Specielt er L ortonormal diagonaliserbar.

Først vil vi bevise at vores selvadjungeret operator L , kun har reelle egenverdier. Dette er en del af bevises for sætning 14.18.

SÆTNING 14.18 Lad $L : V \rightarrow V$ betegne en selvadjungeret operator. Så gælder der:

1. Alle egenverdier for L er reelle
2. Såfremt \mathbf{v} og \mathbf{w} er egenvektorer for L hørende til forskellige egenverdier, så er \mathbf{v} og \mathbf{w} ortogonale.

Vi vil som sagt kun bevise udsagn 1.

Bevis: Lad \mathbf{v} og \mathbf{u} betegne egenvektorer for L med egenverdier hhv. λ og μ . Så gælder der både, at

$$\begin{aligned}\langle \mathbf{u}, L(\mathbf{v}) \rangle &= \langle \mathbf{u}, \lambda \cdot \mathbf{v} \rangle \\ &= \bar{\lambda} \cdot \langle \mathbf{u}, \mathbf{v} \rangle\end{aligned}$$

men også, grundet def 14.4 for en adjungeret operator, at

$$\begin{aligned}\langle \mathbf{u}, L(\mathbf{v}) \rangle &= \langle L^*(\mathbf{u}), \mathbf{v} \rangle \\ &= \langle L(\mathbf{u}), \mathbf{v} \rangle \\ &= \langle \mu \cdot \mathbf{u}, \mathbf{v} \rangle \\ &= \mu \cdot \langle \mathbf{u}, \mathbf{v} \rangle\end{aligned}$$

Dermed har vi, i tilfældet for $\mathbf{u} = \mathbf{v}$ (og dermed specielt når $\lambda = \mu$, at

$$\bar{\lambda} \cdot \langle \mathbf{u}, \mathbf{v} \rangle = \lambda \cdot \langle \mathbf{u}, \mathbf{v} \rangle$$

□

Ift. Spektralsætningen mangler vi blot nu at vise, at V har en ortonormal basis bestående af egenvektorer for L . Beviset for dette forløber via induktion i $n = \dim(V)$.

Bevis: Hvis $\dim(V)=1$, så lader vi $\mathcal{V} = (\mathbf{v})$ betegne en arbitrær prtonormalbasis i V . I givet fald er $L(\mathbf{v}) \in \text{Span}(\mathbf{v})$, og \mathbf{v} er dermed også en egenvektor for L .

Antag nu, at $n > 1$, og at resultatet er vist for selvadjungerede operatorer på vektorrum af dimension $n - 1$. Vi benytter sætning 14.19,

SÆTNING 14.19 Lad $L : V \rightarrow V$ betegne en selvadjungeret operator. Så har L en reel egenværdi.

uden bevis, til at vælge en egenvektor \mathbf{v} for L . Yderligere sætter vi $W = \text{Span}(\mathbf{v})^\perp$. For at vise at W er stabil overfor L , vil vi bevise lemma 14.10.

LEMMA 14.10 Lad $L : V \rightarrow V$ betegne en lineær operator på et endelig dimensionlet indre produktrum V af dimension > 0 over legemet \mathbb{K} . Lad W betegne et underrum af V der er stabilt overfor L^* . Så vil det ortogonale komplement W^\perp være stabilt overfor L .

Bevis: Lad $\mathbf{v} \in W^\perp$. Vi skal vise, at $L(\mathbf{v})$ er et element i W^\perp ; dvs, vi skal vise

$$\langle \mathbf{w}, L(\mathbf{v}) \rangle = 0 \quad \text{for alle } \mathbf{w} \in W.$$

men grundet def 14.4 (adjungerede operator) så har vi

$$\langle \mathbf{w}, L(\mathbf{v}) \rangle = \langle L^*(\mathbf{w}), \mathbf{v} \rangle = 0$$

hvor det sidste lighedstegn følger, idet $L^*(\mathbf{w})$, pr. antagelse, er et element i W . □

Nu da vi har bevist lemma 14.10 kan vi med ret antage at W er stabil overfor L , idet $L = L^*$. Vi introducere operatoren $L_W : W \rightarrow W$, på W som er selvadjungeret. Dette ses ved at checke

$$\langle \mathbf{w}_1, L_W(\mathbf{w}_2) \rangle = \langle L_W(\mathbf{w}_1), \mathbf{w}_2 \rangle,$$

er opfyldt for alle $\mathbf{w}_1, \mathbf{w}_2 \in W$. Men dette er oplagt opfyldt da L er selvadjungeret, og idet $L_W(\mathbf{w}_i) = L(\mathbf{w}_i)$ for $i = 1, 2$, pr definition af L_W .

Idet $\dim(W) = n - 1$, grundet korollar 10.21 ($\dim(V) = \dim(W) + \dim(W^\perp)$), så implicerer induktionsantagelsen, at W har en ortonormalbasis $\mathcal{W} = (\mathbf{w}_1, \mathbf{w}_2, \dots, \mathbf{w}_{n-1})$ bestående af egenvektorer for L_W (og dermed også for L). Sæt nu

$$\mathbf{w}_n = \frac{1}{\|\mathbf{v}\|} * \mathbf{v}$$

Så er elementerne i $\mathcal{V} = (\mathbf{w}_1, \mathbf{w}_2, \dots, \mathbf{w}_n)$, en ortonormal mængde: $\mathbf{w}_1, \mathbf{w}_2, \dots, \mathbf{w}_{n-1}$ er ortonormal pr. valg af \mathcal{W} , og \mathbf{v} (og dermed \mathbf{w}_n er ortogonal på $\mathbf{w}_1, \mathbf{w}_2, \dots, \mathbf{w}_{n-1}$, idet $W = \text{Span}(\mathbf{v})^\perp$). Specielt er \mathcal{V} lineært uafhængig og dermed en ortonormalbasis for V . Til sidst bemærkes, at \mathcal{V} består af egenvektorer for L . Dette afslutter beviset for spektralsætningen. \square

12 LINEÆRE DIFFERENTIALLIGNINGER

12.1 DISPOSITION

- Def. 16.2 (Eksponentialfunktion)
- Def. Lineære Differentialligningssystemer
- Prop. 16.10, m. bevis
- Prop. 16.12
- Korollar 16.3, m. bevis

12.2 UDSPECIFICERING

Vi kan kort begynde med at notere definitionen for eksponentialfunktioner

Definition. 16.2 (Eksponentialfunktion)

En afbildning $F \in \text{Mat}_n^\infty(\mathbb{K})$ kaldes for en eksponentialfunktion hørende til en kvadratisk matrix $A \in \text{Mat}_n(\mathbb{K})$, hvis følgende betingelser er opfyldt

- (a) $F(0) = I$
- (b) $F' = A \cdot F$
- (c) $A \cdot F = F \cdot A$

og introducerer det egentlige emne herefter, nemlig

Definition. Lineære Differentialligningssystemer

Vi lader $A \in \text{Mat}_n(\mathbb{K})$ og siger at $z \in \text{Mat}_{n,1}^\infty(\mathbb{K})$ er en løsning til det lineære differentialligningssystem hørende til A såfremt

$$z' = A \cdot z$$

z er altså en funktion

$$z : \mathbb{R} \rightarrow \text{Mat}_{n,1}(\mathbb{K}) = \mathbb{K}^n, \\ t \mapsto \begin{pmatrix} z_1(t) \\ z_2(t) \\ \vdots \\ z_n(t) \end{pmatrix}$$

hvor $z_i \in C^\infty(\mathbb{R}, \mathbb{C}, i = 1, 2, \dots, n)$, der opfylder

$$\begin{array}{ccccccc} z_1'(t) & = & a_{11}z_1(t) & + & a_{12}z_2(t) & + & \cdots & + & a_{1n}z_n(t) \\ z_1'(t) & = & a_{11}z_1(t) & + & a_{12}z_2(t) & + & \cdots & + & a_{1n}z_n(t) \\ \vdots & & \vdots & & \vdots & & & & \vdots \\ z_n'(t) & = & a_{n1}z_1(t) & + & a_{n2}z_2(t) & + & \cdots & + & a_{nn}z_n(t) \end{array}, \forall t \in \mathbb{R}$$

Vi omtaler $z(0)$ som begyndelsesværdien for løsningen z . Det lineære differentiaalligningssystem hørende til A anvender notationen

$$x' = A \cdot x \quad (16.11)$$

Derudover betegnes mængden af løsninger til (16.11) med $\mathcal{L}^\infty(A)$, som samtidigt også er et underrum af $Mat_{n,1}^\infty(\mathbb{K})$.

Derudover kan vi snakke om løsninger på forskellige måder. Følgende sætning specificerer dette

Proposition. 16.10

Lad $A \in Mat_n(\mathbb{K}), v \in \mathbb{K}^n$. Der eksisterer netop én løsning til differentiaalligningssystemet $x' = A \cdot x$ med begyndelsesværdi v . Denne løsning er lig $z = \exp(A) \cdot v$.

Bevis: Vi sætter $z = \exp(A) \cdot v$ og bemærker at

$$z' = \exp(A)' \cdot v = (A \cdot \exp(A)) \cdot v = A \cdot (\exp(A) \cdot v) = A \cdot z$$

z er dermed en løsning til $x' = A \cdot x$ med begyndelsesværdi

$$z(0) = \exp(A; 0) \cdot v = 1 \cdot v = v$$

Antag nu at $y \in Mat_{n,1}^\infty(\mathbb{K})$ også er en løsning til $x' = A \cdot x$ med begyndelsesværdi v . Betegn nu $\exp(A) = F$ (for notationens skyld). Vi ser så

$$\begin{aligned} H : \mathbb{R} &\rightarrow Mat_{n,1}(\mathbb{K}) \\ t &\mapsto F(-t) \cdot y(t) \end{aligned}$$

med

$$\begin{aligned} H'(t) &= -F'(-t) \cdot y(t) + F(-t) \cdot y'(t) \\ &= (-A \cdot F(-t)) \cdot y(t) + F(-t) \cdot (A \cdot y(t)) \\ &= 0 \end{aligned}$$

hvor der undervejs er blevet brugt regler og egenskaber for differentiation og eksponentialfunktioner. Vi kan konkludere at H er en konstant funktion.

$$H(t) = H(0) = F(-0) \cdot y(0) = I \cdot v = v, \forall t \in \mathbb{R}$$

Hvis vi nu anvender **Lemma 16.4** får vi

$$y(t) = (F(t) \cdot F(-t)) \cdot y(0) = F(t) \cdot H(0) = F(t) \cdot v = z(t), \forall t \in \mathbb{R}$$

og $y = z$, som ønsket.

□

Desuden er

$$\begin{aligned} \mathcal{L}(A) &\rightarrow \mathbb{K}^n \\ z &\mapsto z(0) \end{aligned}$$

en lineær isomorfi med invers

$$v \mapsto \exp(A) \cdot v, v \in \mathbb{K}^n, \dim(\mathcal{L}^\infty(A)) = n$$

Vi kan derudover tale om følgende sætning

Proposition. 16.12

Lad $v \in \mathbb{K}^n$ betegne en egenvektor for en matrix $A \in \text{Mat}_n(\mathbb{K})$, så er

$$z(t) = e^{\lambda \cdot t} \cdot v$$

en løsning til $x' = A \cdot x$ med begyndelsesværdi v .

Vi vil nu snakke om og bevise følgende sætning der omhandler entydige løsninger for diagonaliserbare matricer

Korollar. 16.13

Antag at $A \in \text{Mat}_n(\mathbb{K})$ er diagonaliserbar, og lad $\mathcal{V} = (v_1, v_2, \dots, v_n)$ betegne en basis for \mathbb{K}^n bestående af egenvektorer for A . Idet $\lambda_i, i = 1, 2, \dots, n$ er egenværdien for v_i så definerer $f_i \in \text{Mat}_{n,1}^\infty(\mathbb{K})$

$$f_i(t) = e^{\lambda_i \cdot t} \cdot v_i, t \in \mathbb{R}$$

Da er (f_1, f_2, \dots, f_n) en basis for $\mathcal{L}^\infty(A)$. Specielt definerer

$$f(t) = c_1 \cdot e^{\lambda_1 \cdot t} \cdot v_1 + c_2 \cdot e^{\lambda_2 \cdot t} \cdot v_2 \dots + c_n \cdot e^{\lambda_n \cdot t} \cdot v_n, t \in \mathbb{R}$$

for $c_1, c_2, \dots, c_n \in \mathbb{K}$, den entydige løsning til $x' = A \cdot x$ med begyndelsesværdi

$$c_1 \cdot v_1 + c_2 \cdot v_2 + \dots + c_n \cdot v_n \in \mathbb{K}^n$$

Bevis: Det bemærkes at $f_i \in \mathcal{L}^\infty, i = 1, 2, \dots, n$ jf. **Prop. 16.12**. Derudover afbilder f_1, f_2, \dots, f_n via den tidligere lineære isomorfi i basiselementerne v_1, v_2, \dots, v_n for \mathbb{K}^n . At (f_1, f_2, \dots, f_n) er en basis for $\mathcal{L}^\infty(A)$ følger da af **Prop. 7.13** idet \mathcal{V} er en basis for \mathbb{K}^n . Påstanden om f er da oplagt

□